

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valentin Borodescu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Parascovia Stici împotriva lui Valentin Borodescu, Svetlanei Borodescu, Carolinei Borodescu-Robu, Dinu Borodescu și Eduard Robu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului, evacuare fără acordarea altui spațiu locativ, demolarea anexei nefinisate, repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 28 ianuarie 2008, Parascovia Stici a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valentin Borodescu, Svetlanei Borodescu, Carolinei Borodescu-Robu, Dinu Borodescu și Eduard Robu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului, evacuare fără acordarea altui spațiu locativ, demolarea anexei nefinisate, construirea balconului, încasarea cheltuielilor pentru reparația apartamentului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, prin hotărârea Curții Supreme de Justiție din 03 octombrie 2007 s-a stabilit cu certitudine că, ea este unica moștenitoare și proprietară a apartamentului nr. 6 din str. Toma Ciorbă,14, or.Hîncești.

Susține că, pârâții au schimbat lacătul de la intrare și ilegal au construit o anexă nefinisată la apartament, motiv din care ea nu poate să se folosească și să-și administreze bunul proprietate privată.

Solicită obligarea pârâților de a nu-i crea obstacole în folosirea apartamentului nr.6 din str. Toma Ciorbă,14, mun. Chișinău, evacuarea pârâților din acest imobil, demolarea anexei nefinisate, construirea balconului și încasarea în mod solidar de la pârâți a cheltuielilor pentru reparația apartamentului în sumă de 10000 de lei, a taxei de stat, a cheltuielilor de judecată și a sumei de 20000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 06 august 2009 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2009 s-a respins apelul declarat de Parascovia Stici și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2010 s-a admis recursul declarat de Parascovia Stici, s-au casat integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și s-a restituit pricina spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești din 23 februarie 2012 s-a admis parțial acțiunea, s-a dispus demolarea anexei cu două etaje nefinisate la apartamentul nr. 6 din str. Toma Ciorbă,14, or. Hîncești și s-a încasat în mod solidar de la Valentin Borodescu, Svetlana Borodescu, Dinu Borodescu, Carolina Borodescu-Robu și Eduard Robu în beneficiul Parascoviei Stici suma de 5000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță, dispunând demolarea anexei cu două etaje nefinisate la apartamentul nr. 6 din str. Toma Ciorbă,14, or. Hîncești, și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanta este îndreptățită să solicite încetarea încălcării dreptului său de proprietate prin demolarea anexei cu două etaje nefinisate la apartamentul nr.6 din str. Toma Ciorbă,14, or. Hîncești, deoarece prin raportul de expertiză tehnică nr. 010 ej-11 din 08 decembrie 2011 a fost stabilit că, această construcție atentează în mod inadmisibil asupra apartamentului enunțat (f. d. 159-163, vol. II).

De asemenea, prima instanță, încasînd în mod solidar de la Valentin Borodescu, Svetlana Borodescu, Dinu Borodescu, Carolina Borodescu-Robu și Eduard Robu în beneficiul Parascoviei Stici suma de 5000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, și-a argumentat concluzia prin faptul că, prin construirea anexei și imposibilitatea de a folosi apartamentul după destinație copârâții au comis o ingerință gravă în dreptul de proprietate al reclamantei, drept care este apărut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului stabilește că, violarea drepturilor apărute de Convenție implică în mod natural daune morale cauzarea cărora nu este necesară a fi dovedită.

Totodată, prima instanță, respingînd pretenția reclamantei cu privire la repararea prejudiciului material, și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanta nu a prezentat probe întru susținerea acestei pretenții, iar respingînd pretențiile cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului și evacuarea pârâților din acest imobil, și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform declarațiilor reclamantei, a decăzut motivul acestor pretenții.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 s-au admis apelul declarat de Valentin Borodescu și cererea de alăturare la apel depusă de Dinu Borodescu, Carolina Borodescu-Robu și Eduard Robu, s-a casat hotărârea primei instanțe în partea reparării prejudiciului moral și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a respins pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral. În rest s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel, respingînd pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, și-a argumentat concluzia prin faptul că, legislația în vigoare nu prevede repararea prejudiciului moral în cadrul raporturilor juridice privind demolarea construcțiilor.

La data de 01 februarie 2016, Valentin Borodescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel, la examinarea pricinii, a încălcat prevederile art. 123 CPC și nu a ținut cont de hotărârile judecătorești irevocabile, care sunt conexe pricinii date deduse judecării.

Menționează că, instanța de apel a luat în considerare raportul de expertiză tehnică nr. 010 ej-11 din 08 decembrie 2011, întocmit în baza încheierii Judecătoriei Hîncești din 14 octombrie 2011, încălcând, astfel, pct. 8 lit. a) și b) din Regulamentul privind expertiza tehnică în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 936 din 16 august 2006.

Susține că, prima instanță eronat a concluzionat că, prin dispoziția Primăriei or. Hîncești din 02 februarie 2012 a fost anulată autorizația de construire nr. 59 din 15 noiembrie 2005.

Prin referința depusă la 06 aprilie 2016 reprezentantul intimatei Parascovia Stici, avocatul Vitalie Ciuchitu a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Valentin Borodescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel, la examinarea pricinii, a încălcat prevederile art. 123 CPC și nu a ținut cont de hotărârile judecătorești irevocabile, care sunt conexe pricinii date deduse judecății nu pot fi reținute, deoarece poartă un caracter declarativ, instanța de apel pronunțându-se asupra dispoziției Primarului or. Hîncești nr. 11 din 02 februarie 2012 și autorizației de construire, eliberată pe numele recurentului, prin care s-a permis construirea anexei la apartamentul nr. 6 din str. Toma Ciorbă,14, or. Hîncești, care au constituit obiect de examinare în instanțele de judecată și beneficiază de puterea lucrului judecat.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel a luat în considerare raportul de expertiză tehnică nr. 010 ej-11 din 08 decembrie 2011, întocmit în baza încheierii Judecătoriei Hîncești din 14 octombrie 2011, încălcând, astfel, pct. 8 lit. a) și b) din Regulamentul privind expertiza tehnică în construcții, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 936 din 16 august 2006, deoarece în cazul dat, expertiza a fost numită în scopul constatării calității unei anexe deja construite.

De asemenea, nu poate fi reținut nici argumentul invocat în recurs precum că, prima instanță greșit a concluzionat că, prin dispoziția Primăriei or. Hîncești din 02 februarie 2012 a fost anulată autorizația de construire nr. 59 din 15 noiembrie 2005, deoarece instanța de apel corect a concluzionat că, acest argument nu poate constitui temei pentru casarea hotărârii judecătorești, or, pentru construcția anexei la apartamentul nr. 6 din str. Toma Ciorbă,14, or. Hîncești a fost eliberată o singură autorizație de construire pe numele recurentului.

Astfel, instanța de recurs notează că, Valentin Borodescu nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță

inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valentin Borodescu fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Valentin Borodescu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari